

едињъ годинј. Кога ся свѣщавалъ, живѣлъ въ самотињ, далечь отъ трапезиј-тѣ и отъ събраніе-то на богове-ты. Едва слѣдъ десятгодишно изгнаніе той ся пріималъ въ число-то на безсмертны-ты. Най страшна-та отъ тыя рѣкы, Флегеона, текла и прѣвръгала валма отъ огнь и смолј. Рѣка Лиоа прѣдѣляла границј-тѣ на Тартара и на Елисейски-ты поля. Тя была рѣка на забравеніе-то; кой-то пиль отъ неї забравялъ прѣминжлы-ты си мѫки, и сѣнки-ты опредѣлены за блаженство, у неї си гасили жажд-дѣ-тѣ прѣди да влѣзжтъ въ Елисейски-ты поля.

У Елисейски-ты поля, живѣли праведны-ты; тыя поля, спротивъ едны, были вѣтрѣ въ земљ-тѣ, а спротивъ другы, были ва едны далечны островы; у книгѣ Телемакъ, Фенелонъ описва това блаженно жилище.

ВЪ ПРОСИ.

Какъ ся нарича жилище-то на мрѣтвы-ты? — Де ся на-
мирало-то? — Какво имало при входа въ Тартара? — Какъ на-
ричiali входа на Тартара? — Колко рѣкы казвать да имало въ
пѣкло-то?

§. 2. ПЛУТОНЪ,

Плутонъ. — Негово служеніе и изобра-
женіе.

Плутонъ, кого-то Грѣци-ти наричятъ Адисъ, былъ царь на Пѣкло-то и братъ на Юпитера и на Нептуна; нему ся падијло да влада на мрѣтвы-ты. Въ битвѣ-тѣ на Титаны-ты срѣщу Сатурна, той ся борилъ за бащѣ си и си покрылъ главѣ-тѣ съ единъ шлемъ изработенъ отъ Цыклопы-ты, и кой-то пра-
виль непобѣдимъ оногова, кой-то го носилъ. Плутонъ останжлъ много врѣмѧ самичъкъ въ тѣмно-то си